

17/04/2015

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಓಂಶಾಂತಿ “ಭಾಪೋದಾದಾ”

ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಈ ನಾಟಕವು ಮಹತ್ವಾಯಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೊಳಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಥವಿಂದ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯಿರಿ, ಮನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊಸರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ದಾನಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಮಹತ್ವಿಕೆಯಿಲ್ಲರುತ್ತದೆ? ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವು ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾವಾಗ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲ ಮಹತ್ವವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗಲೇ ಆ ದಾನಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವಿಕೆಯಿಲ್ಲತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ದಾನ ಮಾಡಿದನಂತರ ಅದು ನೆನಹಿಗೆ ಬಂದಿತಿಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ, ಆಥವಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳ ಏನೆಲ್ಲವೂ ಇದೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯಿರಿ. ಪ್ರಸ್ತೀಯಾಗಿ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲ ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಈಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿರೋ, ಆಸ್ತಿತ್ವ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಾಜನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿರೋ ಅದರಿಂದ ಅನೇಕರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. 21 ಜನ್ಮಗಳಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವು ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ರಾಜಧಾನಿಯ ನೆನಹಿದೆಯೋ? ಇಲ್ಲ ಕುಳತುಕೊಂಡಾಗ ಗೃಹಸ್ಥಾವ್ಯವಹಾರ, ಉದ್ಯೋಗ-ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ವಿಚಾರಗಳು ಬರಬಾರದು. ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಮನೆ(ಶಾಂತಿಧಾಮ)ಯ ನೆನಪೇ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಹೊಸಪ್ಪಪಂಚಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಳೆಯಪ್ರಪಂಚವಂತೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಸಹ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ ಸ್ವಾಹಾ ಆಗಿಜಡುವುದು. ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರೋ, ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧಿ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಜಡುವರು. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೇ, ಈಗ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೊಳಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾಟಕವು ಮಹತ್ವಾಯಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವಂತೂ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇದು ಒಂದುಸುತ್ತು ಸುತ್ತುವುದರಲ್ಲ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರೆಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳದ್ವಾರೆಯೋ ಎಲ್ಲರೂ ಈಗ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೊಳಗುವರು. ಈ ಹಳೆಯಪ್ರಪಂಚವೇ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಜಪುಣಿರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ದಾನಪುಣ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೇ. ಯಾರಾದರೂ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು, ಆಸ್ತಿತ್ವಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು, ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅನಾಸ್ತಿಯಂದ ಯಾರೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲ, ಫಲವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ, ಯಾರ ಬಳಯಾದರೂ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲವು ಸಿಗುವುದೆಂದು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಬರುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವು ಇದಿತು, ಇದು ನನ್ನ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಪ್ರತಿಫಲವು ಅಲ್ಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಾನವು ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು! ಆಥವಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯಿಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಸ್ತೀಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮನೆಯಲ್ಲ ಜನ್ಮಪಡಿದರು, ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ರಾಜರಾಣಿಯ ಬಳ ಜನ್ಮಪಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ದಾನಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಕಾಲ ಒಂದುಜನ್ಮದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈಗಂತೂ ನೀವು ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿರಿ, ಈ ವಿದ್ಯೆಯಂದ ನಾವು ದೇವತೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ದೈವಿಗಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಯಾವ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಅದರಿಂದ ಈ ಆತ್ಮಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಆಸ್ತಿತೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆ. ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅದರಿಂದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದರೆ - ನಾವು ಭವಿಷ್ಯ 21 ಜನ್ಮಗಳಾಗಿ ತಂದೆಯಿಂದ ಹಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ಮನೆ-ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವಂತೂ ತಾತ್ತ್ವಾತ್ಮಕ. ಇವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟ್ವಾಂದು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳ ಎಲ್ಲರುತ್ತಾರೆ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಶಿವತಂದೆಗೇ ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೇ ಮಾಲೇಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯಂತೂ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಸ್ವಯಂ ದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲ ಮಹತ್ವವಿರುತ್ತದೆ! ಈಗ ತಂದೆಯು ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಮೃತ್ಯುವು ಸನ್ಮಾಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ, ನೀವು ಮೊದಲು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮಾತಿರಾಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಹಳೆಯಪ್ರಪಂಚವೇ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಲದೆ ಆಥವಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಈ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ

ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರುದ್ರಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚ್ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸ್ವಾಹಾ ಆಗಿತ್ತದೆ. ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ ಅದು ಹೊಸಪಪಂಜದಲ್ಲ ಸಿಗುವುದು ಇಲ್ಲವೋ ಇಲ್ಲಯೇ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಜಡುವುದು. ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ತಿಂದುಬಂಡುವರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ನಾಲವಾರಿಯೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾಶವಾದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಯಾರಿಗೂ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಉಳಿದುಬಂಡುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಬೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ನಾಳೆ ದಿವಾಳಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೂ ಹಣವೇನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಂದುಕೊಳ್ಳ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಶರೀರವನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಭಾರತದ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಫಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನೀವು ತಮಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ ಹಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಂದಿದೆ - ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರ ನಾವು ಶೈಷ್ವಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀದೆ. ಇದರಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಾಶಿ ತಂದೆಯು ಆತ್ಮಕ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಯು, ಸಂತೋಷ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಆರೋಗ್ಯವಿದೆ-ಬ್ರಹ್ಮಯುವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸಂತೋಷವೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಇದ್ದಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ 21 ಜನ್ಮಗಳಗಾಗಿ ಇವರಡನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು 21 ಜನ್ಮಗಳಗಾಗಿ ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯುಬರುವುದರಿಂದ ಬಡಮಕ್ಕಳ ಅದೃಷ್ಟದ ಬಾಗಿಲು ತರೆಯುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಬಡವರ ಬಂಧುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾಹುಕಾರರ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲ ಈ ಮಾತುಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದ ಭಾರತವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಬಜದೇಶವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ನಾಹುಕಾರರಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಈಗ ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಪಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿರುವರೋ ಅಲ್ಲ ಒಬ್ಬರೂ ಹಾಪಾತ್ಮರಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಸತ್ಯಯುಗವಾಗಿದೆ. ಇದು ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಕಲಯುಗವಾಗಿದೆ. ತಾವೀಗೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗುವ ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಸ್ತುತಿ ತರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ತಿಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ - ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಾವೇ ಪ್ರಣಂಬಾಸಿಗಳಾಗುತ್ತೀದೆ ಮತ್ತೆ ನಾವೇ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆವು ಆದರೆ 84 ಲಕ್ಷಯೋಸಿಗಳಿಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸುಜ್ಞಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ್ಮಗಳವರೆಗೆ ಹ್ರಾಣಿಗಳ ಯೋಸಿಯಿಲ್ಲರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದು ಅಂತಿಮದ ಮನುಷ್ಯನ ಪದವಿಯೇ? ಈಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ?

ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ - ಮೃತ್ಯುವು ಸನ್ಮೂಲದಲ್ಲ ನಿಂತಿದೆ 40-50ನಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವೀಗ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದ ಹಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸನ್ಯಾಸಿ ಮೊದಲಾದವರು ತಿಂದಿಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಪುನಃ ಸ್ತುತಿ ತರಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ತಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮ-ಬ್ರಹ್ಮಗೇಜನ್ನು ವರಾಡವಣಿ ಮಾಡಿ - ಬಾಬಾ, ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ. ನಾವು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ 21 ಜನ್ಮಗಳಗಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀದೆ. ಈ ಬಾಬಾರವರೂ ಸಹ ದಾನ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ ಸಹ ದಾನ-ಧರ್ಮಗಳಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ಈ ಬ್ರಹ್ಮರವರೂ ಸಹ ಒಂದಾಣಿಯನ್ನು ದಾನಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೇ ಬಾಗಿಲಗೆ ಬಂದರೂ ಬಾಳಕ್ಕೆಯಲ್ಲ ಹೋಗಬಾರದು. ಈಗ ಭಗವಂತನು ಸನ್ಮೂಲದಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ದಾನಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಶರೀರಬಂಜದುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಸಿಗುವುದು? ಪವಿತ್ರಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಸ್ವಿಷ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಂಸಿದ್ದಾರೆ - ಯಾದವರು ಮತ್ತು ಕೌರವರು ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಂಡವರದು ವಿನಾಶಕಾಲದಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು ಯಾದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟಸ್ತರಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ ಹನೆನನೆನ್ನೂ ಬರೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಾಟಕದನುಸಾರ ರಜಸಲ್ಪಣ್ಡದೆ. ಇದರಿಣಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಮೊದಲಾದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇರಣೆ ಎಂದರೆ ವಿಜಾರ ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ತಂದೆಯು ಓದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ - ಇವರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಒಕ್ಕೆಯ ಕೀಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದೆಯು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನಂತರ ಇವರಿಗೆ ನಿಂದಿಸುವುದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿಜಟ್ಟಿರು. ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವರೇ ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಬೆಳ್ಳೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಲಾಲ್ಲವೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದನಲ್ಲವೇ! ಹಾಗೆಯೇ ಇವರೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಈ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವೂ ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದೆ, ನಾನೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಜಾದೂಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾನೆಲ್ಲ. ಪಾಪ, ಇವರಿಗೆ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿಬಂಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇನು (ಬ್ರಹ್ಮ) ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ? ನೀವಿಲ್ಲ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಾಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತಾವಾಗಿಯೇ ಓಡುತ್ತು ಬಂದರು

ಆದರೆ ಸುಮುನೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ದೊಂಡವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಂಡವನ್ನು ನಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜಳಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದು ಕಲ್ಪದ ನಂತರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಜಿಂಟಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಬಳಿಯಾದರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಮಾತೆಯರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಆದರೆ ಯಾರೇನೂ ಮಾಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹಿಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದೆಯಂತೂ ಭಲೆ ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ನಾನೇನು ಇದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಯಾರಿಗೂ ಧೈಯವಿರುತ್ತಿರಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯ ಶಕ್ತಿಯತ್ತಲ್ಲವೇ, ಇದು ಹೊಸದೇನಲ್ಲ. ಇದು ಕಲ್ಪದ ನಂತರವೂ ಆಗುವುದು, ನಿಂದನೆಯನ್ನೂ ಸಹನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ದೈವದಿಯ ಮಾತೂ ಇದೆ - ನೀವೆಲ್ಲರೂ ದೈವದಿಯರು, ಅವರು ದುಶ್ಯಾಸನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರ ಮಾತ್ರ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜಳಿಗಳ ಈ ಅನ್ಯಾಯಾತುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಬರೆದರು? ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಿದೆ, ಈಗ ಅದನ್ನು ತಂದೆಯು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅತ್ಯಾಜಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ಸ್ವತಃ ಸ್ಕೃತಿಯಿರುತ್ತದೆ - ನಾವಾತ್ಮಿಕಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದೇಹವು ನುಡಿಸಲು ಬಂದು ವಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಕೃತಿಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ದೈವಿಗುಣಗಳು ಬರುತ್ತಾಹೋಗುತ್ತವೆ. ನೀವು ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಇದು ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂತರ ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದು ಹೇಳಬರೆಂದರೆ ಅವರು ಘೋರ ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕದನುಸಾರ ಯಾವಾಗ ಸಮಯವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಪುನಃ ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮತ್ತೊಂದೇ, ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ, ಮೃತ್ಯು ಸನ್ಮಾಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಲ್ಲವೆಂದರೆ ಒಳಗಿನ ಇಷ್ಟೊಳೆಲ್ಲವೂ ಉಳಿದುಬಿಡುವುದು. ಮೃತ್ಯುವಂತೂ ಎಂದಿತ ಇದೆ, ಇದು ಅದೇ ಮಹಾಭಾರತ ಯಿದ್ದವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ಒಳೆಯಿದು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀವು ಹಾಲ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಘೋಗುತ್ತಿರಿ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ಹಾಲಕೈಯಲ್ಲಿ ಘೋಗುವುದಿದೆ. ಕೇವಲ ನೀವು ಮತ್ತೊಂದೇ ಕೈತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅಧಾರತ ಧನವಂತರಾಗಿ ಘೋಗುತ್ತಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಹಕ್ಕ ವಿಶಾಲಭಾಷಿಯು ಬೇಕು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಧರ್ಮಗಳ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರ ಪಾತ್ರವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಘೋಲುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಮುಖಲಕ್ಷ್ಮಣಗಳು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಆಳ್ಳಿಯರು ಮಾತುಗಳಲ್ಲವೇ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ, ನಾವಾತ್ಮಾಗಳು ೪೪ ಜನ್ಮಗಳ ಜ್ಯಕ್ರಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತೇವೆ. ನಾವಾತ್ಮಾಗಳು ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿಂದು ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಾಟಕದಿಂದ ನೀವು ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮೊಳಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದೂ ಸಹಾ ವ್ಯಧಿವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾಟಕದಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಜಡಿಗಡಿಯಾಗಿ ಬೇರೆಯವರು ಬಂದು ಸೇವಣಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ದಿನ ಹೇಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮನನ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುಷಣಗೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗೆ..... ನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ. ಭಲೆ ಈ ಗಂಬೆಗಳ ಸಮಯ ಸ್ಥಳಾನೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಿಶ್ವಾಂತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಆದರೆ ಈ ಆತ್ಮಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಡಿ. ನೀವು ತಮ್ಮದೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ಇದು ಮುಖ್ಯಮಾತಾಗಿದೆ. ನೇನಿಂದ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಿ ಬಾಕಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶ್ರೀಷ್ಟಪಡವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ನೇನಿಂದ ಜಾಟನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳ, ಜ್ಞಾನವು ಬಹಕ್ಕ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ - ನಾನು ಮನುಷ್ಯನೃಷ್ಟಿಯ ಜೀಜರೂಪನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇದರ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತರವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಮತ್ತಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಜ್ಯಕ್ರಿಯ ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯು ನಾವು ಮತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಸ್ಥಳಾನಂಪಾದನೆಗಾಗಿಯೂ ನೀವು ೪-೧೦ ಗಂಬೆಗಳ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರಲ್ಲವೆ. ಒಳೆಯ ಗ್ರಾಹಕರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆಕಾಶ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆಕಾಶ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಇವರು ಸುಸ್ಥಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಯು ಎಲ್ಲಾಯೋ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಸೇವಾಕೇಂದ್ರದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಹಕ್ಕ ಎಷ್ಟರಿಕೆಯಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಮತ್ತಾಳು ಅನ್ಯರ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಮಸ್ತರಾಗಿರುವರೋ ಅವರ ಉನ್ನತಿಯು ಸದಾ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿರ್ಣಯ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪಡವಿಯನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿರ್ಣಯ ಕೆಳ್ಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಿ, ಕೆಳ್ಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ, ಯಾರಾದರೂ ಕೆಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಒಂದುಕಿರಿಯಿಂದ ಕೇಳ ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ಜಿಂಟಿಜಿ. ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ ಅನ್ಯರನ್ನಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಜಡಬಾರದು. ಅನೇಕರು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದೊಂದಿಗೆ

ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬರಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ಹೋಗುವುದಾದರೂ ಎಣ್ಣ? ಶಾಲೆಯು ಇದೊಂದೇ ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕಾಲನ ಮೇಲೆ ತಾವು ಕೊಡಲಾಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭಾರಸದಲ್ಲಿ ಮಸ್ತರಾಗಿರಿ. ಬಹಳ ಬುಷಿಯಲ್ಲಿರಿ. ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನೇ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು! ಭಗವಂತನು ನಮ್ಮ ತಂಡೆ, ಶೀಕ್ಷಕ, ಸದ್ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬುಧಿಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ನಂಬರ್ ವನ್ ಶ್ರಿಯತಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬರ್ ವನ್ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಂಗಳನ್ನು ನಿಂತು ಬಹಳ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಹಾರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣೆ ತುಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಾವಣನು ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತುಂಡಿಸಿಬಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ವಿನಿಃ ಮತ್ತಾ ಗ್ರಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಾವನರನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಯೇ ಇದ್ದಾರೆ, ವೃಧಿಹೋಂದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿದ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಹಿತಾ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರಃ:-

1. ಸ್ವಯಂನ ಜಿಂತನೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭಾರಸದಲ್ಲಿ ಮಸ್ತರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯರನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಮಾತಾಡಲಾಗಿದೆ ಬಂದು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ಜಟ್ಟಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭಾರವನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು.
2. ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮಮತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಪರಣ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹಗುರರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಿ-ಅಜಮಾನಿಯಾಗಿ ಸವರ ದೈವಿಗಳನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನಃ:- ತಂದೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯಿಂದ ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ಸವರ ಆಕಣಣಮೂರ್ತಿ ಭವ.

ಹೇಗೆ ಸೇವಕನಿಗೆ ಸದಾ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮಾಸ್ತರ್ ನ ನೆನಿಹಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ವಿಶ್ವ ಸೇವಕ, ಸತ್ಯ ಸೇವಾಧಾರಿ ಮಕ್ಕಳಗೂ ಸಹ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ವಿನಿಃ ಯಾವುದೂ ನೆನಿಹಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದಲೇ ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ರಸದ ವಿನಿಃ ಬೇರೆಲ್ಲ ರಸ ನೀರನೆನೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ರಸದ ಅನುಭವವಾಗುವ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲಾ ಸಹ ಆಕಣಣಯಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಈ ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯ ತೀವ್ರ ಮರುಷಾಧನವೇ ಸವರ ಆಕಣಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಶೈಂಕ್ರಾಂತಿಕ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪಾನಃ:-ನಾಜೂಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಹೇಳರ್ ನಲ್ಲಿ ಪಾನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಶಕ್ತಿಶಾಲಯನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ.

*****